

בעניין: המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר – ע.ר.

ע"י ב"כ עוה"ד עביר גיבוראן ו/או יוסי וולפסון ואח'
מהמוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
רח' אבו עוביידה 4, ירושלים, 97200
טל: 6283555-02; פקס: 6276317-02

העותר

- נ ג ד -

מדינת ישראל

המשיב

הודעה מעדכנת שנייה מטעם העותר

העותר מתכבד להגיש הודעה מעדכנת שנייה מטעמו, על מנת להעמיד את בית המשפט המשפט הנכבד אודות ההתפתחויות, כדקלמן.

1. עניינה של העתירה בבקשתם של שמונה פלסטינים (להלן: **המבקשים**), שנמצאים ליד גדר ההפרדה ברצועת עזה, המבקשים לצאת מרצועת עזה לגדה המערבית או לכל מקום אחר, היות ובהתאם למה שנמסר על ידם לעותר - הם מבוקשים על ידי החמאס וחייהם בסכנה.

2. בדיון מיום 12.8.08, הודיעה המשיבה באמצעות ב"כ עו"ד שירמן, **כי תאפשר למבקשים השמונה לצאת מהרצועה בתנאי שהרשות הפלסטינית תסכים לכך**. וכי הרשות מסרבת להעביר בקשה בעניינם של השמונה, אך המשיבה ממשיכה במאמציה המדיניים מול הרשות הפלסטינית, כדי להגיע לפתרון העניין.

3. לפי מה שהיה ידוע לעותר כבר אז, כתוצאה ממגעים אינטנסיביים עם גורמים ברשות הפלסטינית, לא היתה לרשות התנגדות לקבלת המבקשים. על-כל-פנים, העותר תמה מדוע מדינת ישראל מכפיפה את שיקול דעתה לזה של הרשות, כאשר הסמכות היא סמכות ישראלית.

4. בית המשפט הנכבד החליט כי על המשיבה להגיש הודעה מעדכנת אודות המאמצים המדיניים מול הרשות הפלסטינית עד ליום 18.8.08.

5. ביום 18.8.08 הוגשה הודעה מעדכנת מטעם המשיב, ובה נמסר כי אין שינוי בעמדת הרשות, לפיה היא אינה מסכימה להעברת המבקשים לגדה המערבית.

ההתפתחויות במגעים בין ישראל לרשות הפלסטינית

6. העותר המשיך במגעים אינטנסיביים מול נציגים של הרשות הפלסטינית. גם המבקשים עצמם לא טמנו ידם בצלחת. גם גורמים נוספים הפעילו את השפעתם. לבסוף נמסר כי הרשות הפלסטינית תעביר בקשה בעניינם של חמישה מהפלסטינים שנמצאים ליד הגדר.

7. מבירור של העותר מול מר חוסין אלשיח' מנכ"ל הועדה האזרחית הפלסטינית, מיום 20.8.08, נמסר כי הוא העביר בקשה בשמם של חמישה פלסטינים אל משרד מתאם הפעולות בשטחים, זאת לאחר אישורו של הנשיא מחמוד עבאס.

8. מייד לאחר הודעת מר אלשיח' פנתה הח"מ אל ב"כ המשיבה, עו"ד שירמן בכתב ובעל פה, וזאת על מנת לברר האם אכן התקבלה הבקשה במשרד המתפ"ש, ואם כן מתי ואיך תתואם יציאתם של החמישה.

9. אתמול 21.8.08, ניהלה הח"מ מספר שיחות טלפון עם ב"כ המשיב, עו"ד גלעד שרמן, וביקשה לדעת האם התקבלה הבקשה במשרד המתפ"ש. ב"כ המשיבה אישר את קבלת בקשה מהרשות הפלסטינית. יחד עם זאת, הוא מסר כי העניין צריך אישור הדרגים המדיניים בישראל ומטופל מול הרשות הפלסטינית. ניסיונותיה של החתומה מטה לברר אילו אישורים נדרשים, לאור העמדה שכבר נמסרה לבית-המשפט, לא נענו. עם זאת נמסר, כי לעת הזו אין שינוי בעמדת המדינה.

10. מהשיחה האחרונה בין הח"מ לבין ב"כ המשיבה, אתמול בשעה 18:45, עלה כי בהמשך לבקשה שהגישה הרשות הפלסטינית למעבר המבקשים, פנה היועץ המדיני של ראש הממשלה לשכתו של מחמוד עבאס, וחזר עם התשובה שלמרות הבקשה שהוגשה, שהרשות מתנגדת למעבר המבקשים!

11. ב"כ המשיבה סירב למסור עם איזה גורם בלשכתו של מחמוד עבאס שוחח היועץ המדיני של ראש הממשלה.

12. התנהלות המשיבה היא בלשון המעטה תמוהה. האמנם מעוניינת המשיבה בפתרון המצוקה ההומניטרית של המבקשים? האמנם נועדו מגעיה עם הרשות הפלסטינית לרכך את עמדתה הנוקשה של האחרונה? ואם כן, מדוע נחוצה היתה התערבות נוספת בדרג גבוה לאחר שהרשות כבר הודיעה רשמית על הסכמתה? וכיצד זה התוצאה של התערבות זו היתה חזרה של הרשות הפלסטינית לאותה עמדה סרבנית בה נאחזה המשיבה עד כה כעילה יחידה לסירוב הבקשה?

13. תמיהות אלו מצטרפות לתמיהה מדוע זה זקוקה ישראל כתנאי בלתו-אין ל"הסכמה" של הרשות הפלסטינית להכנסתם של נתינים פלסטינים לשטחי הגדה המערבית. אין חולק ששטחים אלו מצויים תחת שליטה ישראלית. לגישת המשיבה שטחים אלו מוכרזים שטח צבאי סגור, ולמפקד צבאי ישראלי (ולו בלבד) שמורה הסמכות להתיר כניסה אליהם, לרבות של פלסטינים. בפעולותיה של המשיבה בגדה המערבית (לרבות בהעברת נתינים

פלסטינים לעזה וממנה) אין המשיבה מכפיפה עצמה לשיקול הדעת של הרשות הפלסטינית.

14. התנהלות המשיבה מעלה שאלות רבות שהמשיבה עצמה צריכה לענות עליהם, ולתת דין וחשבון לבית המשפט הנכבד, אודות כוונותיה האמיתיות להעביר את השמונה אל הגדה המערבית.

מצבם של המבקשים

15. יצויין כי המשיבה בהודעתה מיום 18.8.08 מציגה את מצבם של המבקשים בצורה הפוכה ממה שנמסר משמנות המבקשים אשר בקשר יומיומי עם הח"מ. המשיבה מבקשת להבהיר כמה נקודות בהקשר זה:

א. ביום 14.8.08 איבד אחד המבקשים, מר _____ אבו עודה, את הכרתו, כנראה בגלל החשיפה הממושכת לשמש וחוסר במים ובמזון. מבקש שני, מר _____ עודאת, שככל הנראה קיבל מכת שמש, הקיא וחש חולשה בכל גופו ובכאבי ראש. השמונה ביקשו כי הצלב האדום יגיע ויתן להם עזרה, גם אם הדבר יהיה כרוך בסכנה לחייהם וזאת על מנת להציל את מר אבו עודה. הצלב האדום נענה לבקשת המבקשים. יחד עם זאת, הודיע להם כי הוא יגיע דרך רצועת עזה ולא דרך ישראל. כשהתקרב הצלב האדום אל המקום בו נמצאו שמונת המבקשים החלו יריות באזור. אי לכך הצלב האדום לא הצליח להגיע אל השמונה וחזר לרצועה. בדרכו זרק הצלב האדום תיקים שיש בהם אוכל ובקבוקי מים. בשל היריות המבקשים לא הצליחו להגיע אל התיקים.

החתומה מטה פנתה אל ב"כ המשיבה, וביקשה כי הצבא ישקול שוב את עמדתו וישלח אמבולנס לאיזור או שאחד מהג'פים הצבאיים, שעוברים מטרים ספורים ממקומם של העותרים, בהתאם למה שנמסר מהמבקשים, יזרקו בקבוק מים למבקשים. מאוחר יותר נמסר כי עמדת הצבא לא השתנתה, וכי לא ניתן להתערב, וכי הצבא מוכן לאפשר לצלב האדום להגיע דרך ישראל.

מהמבקשים נמסר כי לאחר שהופסק הירי באותה לילה, אחד מהמבקשים זחל והביא את התיקים שהצלב השאיר מאחוריו, ונתנו מים לשני החולים וניסו לטפל בהם.

יצויין כאן, כי מאחד המבקשים נמסר כי חיילים שהיו בגיף צבאי שעבר לידם, מוקדם יותר, צילמו אותם במצלמות, כולל בטלפונים ניידים!

ב. מבירור מול השמונה נמסר כי הם נתונים בשמש כל שעות היום, וכי בשעות הערב, כל מספר ימים רועה צאן שגר מאות מטרים מהגדר בא וזורק להם מהמכשול שליד המקום בו הם נמצאים, קצת אוכל ושתייה ומביא להם בטריות לניידים. אותו רועה צאן הוא היחיד שמסתכן ומגיע קרוב למקומם.

16. אתמול 21.8.08 בערב, התקשר המבקש _____ עוידאת כי להודיע לחתומה מטה כי כנראה עקרב עקץ את _____ עוידאת, וכי הוא מרגיש לא טוב, וכי הם לא הצליחו לדעת מה

בדיוק עקץ אותו בגלל החושך. המבקשים עשו טלפונים גם עם נציגים ברשות הפלסטינית, ואף התקרבו לאיזור בו עוברים הגייפים הצבאיים של הצבא הישראלי וביקשו עזרה מהחיילים.

17. החיילים נענו לבקשת המבקשים, נכנסו אל המקום בו נמצא _____ ולקחו אותו משם. מ_____ נמסר מאוחר יותר כי החיילים טיפלו במקום העקיצה ונתנו לו זריקה, ושאלו אותו האם להפנות אותו אל "אלהאל" (הסהר) בעזה והוא ענה להם כי הוא מפחד מהחמאס ומבקש להחזירו ליד חבריו. החיילים החזירו את _____ ליד הגדר.

יש הכרח בהסברים מצד המשיבה

18. המבקשים מצויים בשערי המדינה, ובמגע צמוד עם הצבא. אין חולק שהם מבוקשים בידי חמאס ומצויים בסכנה גדולה. מדינת ישראל הודיעה כי מבחינתה אין התנגדות למעברם לגדה המערבית. לעניין זה מדינת ישראל היא בעלת הסמכות המכריעה, ומכאן שגם מוטלת עליה אחריות משפטית ומוסרית. לדעתה של הרשות הפלסטינית יש משקל רק כשיקול אחד מבין רבים, במסגרת יחסי החוץ של המדינה.

19. הפרשה נכנסת לשבוע השלישי שלה. למרות פתרונות מאולתרים ומשתנים להמשך שרידתם של המבקשים מיום ליום בשטח הפתוח שסמוך לגדר, מצוקתם רק גוברת.

20. אין די בכך שהצבא ממשיך לעקוב אחרי ההתרחשויות – עליו להתערב.

21. התנהלות המשיבה מול הרשות הפלסטינית, כפי שתוארה לעיל, מחייבת הסברים מפורטים ביותר – וראוי שאלו יהיו מגובים בתצהיר של מי שטיפל בנושא. לאור זאת, יתבקש בית-המשפט להוציא צו על-תנאי בעתירה.

22 באוגוסט, 2008

עביר ג'ובראן, עו"ד

ב"כ העותר

יוסי וולפסון, עו"ד

ב"כ העותר

ת.ש. 57109